

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra VED FESTEN DEN 14de NOVEMBER 1849

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871911200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Dens Blomster voxer selv igiennem Vandet,
Igiennem Sneen, giennem Flyvesandet.

Men — reent ud talt — hvad ei er Digter lot,
For Digter er Umulighed at øve.
»Saa siig os da: hvad gavner Kunsten slet,
Og hvad vil Digteren forgieves prøve?« —
Gudinden vi til Sangene behøve,
Som styrker, hvis Veltalenhed er stor;
Yduna — Musen — skienke Skialden Ord.
Forgieves uden hendes Hielp han stræber;
Med Blomsten hun berører vorre Læber.

Men een Gudinde, som nu i sin Favn
Mig trykker huldt, — som kom paa Freias Kærre —
Taknemlighed er hendes skionne Navn, —
Hun ildner mig, — men hun er stum desværre.
Og derfor er jeg ikke Villiens Herre;
Og derfor stammer jeg ved dette Bord,
Hvor Danmarks Ædle lytte til mit Ord.
Men min Gudinde vil mig ikke saere,
Hun laaner selv den Stammende sin Taare.

Af Hiertet takker jeg i Festens Hal
Min Konge, som høimodigt mig belønner!
Jer, gamle Venner af den gamle Skiald!
Jer, yngre haabefulde Danmarks Sønner!
Statsmand og Borger, Kunstner! — Hør mit Kald,
Hør, Danmarks Skytsaand! mine varme Bønner:
Lad Hver i Kraft og Mod og Gierning stige
Til Held og Hæder for vort gamle Rige.